

kostelige, der gjorde, at man gik til en noget
 høiere Grændse for Ejendommens Værdi for Ud-
 gang til Laan end oprindelig paatenkt, men der-
 ved kom man ogsaa til en noget vilkaarlig
 Grændse. Det var jo Lovens Mening — og
 det blev ogsaa forlangt af Lovens strenge Kri-
 tikere — at Laan kun maatte tildeles saadanne
 Folk, som maatte siges at leve i smaa Kaar.
 Skulde man bringe Statshjælp til en Klasse af
 Samsundet, saa maatte det være en saadan, som
 i høi Grad trængte dertil, saa maatte det være
 Folk, som sad i trange Kaar. Dette troede man
 nu at kunne betegne derved, at man sagde, at
 den, som havde en Eiendom, som ikke er vurderet
 høiere end til 4,000 Kr., maa anses for at være
 i en saadan Stilling, at han trænger til Hjælp,
 naar han skal optage Laan for at forbedre sin
 Eiendom. Det var, som sagt, en noget vilkaarlig
 valgt Grændse, men desuden havde den den
 Mangel, at den var forskjellig for Jylland og
 Verne. Det har jo ogsaa vist sig, efter hvad den
 ærede Ordfører for Forslagsstillerne nu har frem-
 sat, at Loven har virket meget forskjellig; i
 Jylland har den virket paa en nogenlunde til-
 fredsstillende Maade, idet der af Kreditforeningen
 er ydet Laan til et Beløb af 3½ Million, men
 paa Verne naae Laanene kun op til en 5—600,000
 Kr., dog vel nærmest 600,000 Kr. Det, som
 nærmest skulde gjøre Laanene tilstræbelige og nyt-
 tige for de Paagjældende, er blandt andet ogsaa
 det, at de ikke blive for dyre; men nu er det
 klart, at ved en lille Kasse, som kun omfatter
 Interessenter, der repræsenterer et Beløb paa
 5—600,000 Kr., ville Administrationsomkost-
 ningerne blive en meget betydelig Del af Laanene.
 Allerede en Kreditforening, der, som den jydste,
 er naaet op til 3 à 4 Millioner Kr., staar i den
 Henseende i høi Grad heldigere end den paa
 Verne, og jeg frygter meget for, at det bliver
 Tilfældet under nærværende Forhold, at Kredit-
 kassen paa Verne ikke naaer et stort større Om-
 fang, end den allerede har. Saaafald er det
 mig ganske klart, at Laanene bliver saa dyre, at
 det vil være en meget tvivlsom Hjælp, der
 bliver tilbudt de Beboere, som have faaet Afgang
 til Kassen. Jeg vil sige, at jeg endogsaa vilde
 være i Tvivl om, om det ikke vilde være rigtigt
 at have Kassen, da jeg ikke tror, at den under
 saadanne Forhold vil kunne gjøre nogen Gavn;
 men jeg kan ikke se, at dette let vilde være muligt,
 jeg veed ikke, hvorledes det skulde ske. Der er
 derfor efter min Mening virkelig god Grund til
 at tage under Overveelse, om der skulde være
 noget særligt i Veien for at gaa det Skridt videre,
 at tage de Eiendomme med, som kunne tageres
 til en Værdi af 6,000 Kr. Man mener derved

i Almindelighed, at man vilde komme til at faae
 et saa stort Antal Eiendomme med paa Verne,
 at Kreditkassen kunde komme til at faae en saa
 stor Virksomhed, at Administrationsomkostningerne
 ikke vilde blive noget Overordentligt ligeoverfor
 Laanet. Jeg er uden Betænkelse ved at føre
 dette Lovforslag igjennem i dette Thing — hvor den
 velvillige Stemning, der var tilstede, da selve
 Loven blev bragt frem, tør lade vente, at dette
 Tillæg ikke vil støde paa uovervindelige Vanskelig-
 heder —, men jeg tør ikke have nogen Mening
 om, hvorledes Lovforslaget vil blive mødt i det
 andet Thing, hvor det, som bekendt, ikke var uden
 store Betænklichkeiten, at man gik ind paa Loven
 i det Hele taget. Jeg finder det imidlertid rig-
 tigt, at Forslagsstillerne have begrændset sig til,
 hvad de anse for at være nødvendigt af særligt Hensyn
 til Kreditkassen paa Verne, og jeg for min Part skal
 ikke modsætte mig Lovforslaget, tværtimod! Jeg
 anser det for at være næsten en Nødvendighed for
 Verne, hvis Institutionen skal faae nogen Betyd-
 ning der. Jeg indser ikke, at det vil kunne med-
 føre nogen egentlig Skade, thi det er jo klart, at
 jo flere, jo større og jo mere værdifulde Eien-
 domme der kommer til i Kreditkassen, desto mindre
 vil Statens Garantii spille nogen Rolle. Det er
 klart, at de Gæstene, som vilde have Noget at er-
 indre derimod, vilde enten være de meget strenge
 Principmennesker, som ikke ville have, at man skal
 komme til Hjælp, uden hvor der er den største
 Trang, eller ogsaa de bestaaende Kreditforeninger,
 paa hvis Omraade disse smaa saakaldte Kredit-
 kasser netop kommer til at virke; dog tror jeg ikke
 i nogen særdeles betydelig Grad. Min Stilling til
 Sagen er altsaa den, at man ikke skal gaa videre med
 sine Ønsker om Tillæg til Loven, end man er
 gaaet, og jagttage den største Forsigtighed, idet
 man kun forlanger saa lidt som muligt. Under
 Forudsætning af, at Loven da bliver vedtagen her,
 skal jeg ikke blot ikke modsætte mig det, men jeg
 skal endogsaa gjerne i det andet Thing anføre de
 væsentligste Grunde, som forekomme mig at tale
 for dette Tillæg til Loven. Jeg tør naturligvis
 imidlertid ikke have nogen bestemt Formening om,
 hvorvidt det vil lykkes at gjennemføre Loven.

Buss: Efter den Samstemning, der har
 været tilstede mellem den ærede Ordfører for Forslags-
 stillerne (Th. Nielsen) og den høitærede Minister,
 og efter den Velvilje, der i den Tid her i denne
 Sal paa enkelte Undtagelser nær var tilstede over-
 for det Lovforslag, som for nogle Aar siden blev
 vedtaget her i Thinget, kan jeg ikke antage, at der
 er Anledning til at gjøre vidtløftige Bemærkninger
 til dette Tillæg til denne Lov, og jeg skal derfor
 indskrænke mig til kun at gjøre et Par korte Be-